

Slutrapport

”Samverkansledare för tjänstedesign på UVAS i Svalövs kommun”

Uppdragstagare: Social sektor Svalövs kommun

Uppdragsledare: Dalibor Vasic, Arbetsmarknadsenheten

Tidsperiod: 2020-12-01 – 2021-09-30

Bakgrund

I Svalövs kommun såg man stigande ungdomsarbetslöshet och en ökning av unga vuxna som hoppade av gymnasiet alternativt inte påbörjat gymnasiestudier. Man konstaterade följande. I augusti 2020 hade Svalöv en ungdomsarbetslöshet om 14,9 %. Procentuellt var detta något högre i jämförelse med Skåne och övriga riket. När det gällde kommunalt aktivitetsansvar (KAA) fanns 149 unga registrerade 2019. Majoriteten av KAA-ungdomar har varit män där KAA-handläggaren indikerade att många individer uppgav att de mår psykiskt dåligt och står långt ifrån studier eller andra sysselsättningsinsatser. Föräldrar till unga vuxna uppgav frustration och maktlöshet där stödet och uppbackning från samhället ansågs nödvändigt. Sektor utbildning och grundskolan indikerade att flera unga inte avser påbörja gymnasium. Även ekonomiskt bistånd uppmärksammade ett ökat antal ansökningar om bistånd från unga vuxna under sommaren och början på hösten 2020.

Ovanstående faktorer var starka indikationer på att ”något måste göras”. Rapporten kommer till stor del att fokusera på insikter som tillkommit genom tvärsektoriell dialog, arbetsmetoder med tjänstelogiskt perspektiv samt operativt arbete med unga vuxna. Organisatorisk ägare av uppdraget har varit social sektor där uppdragsledare haft placering på kommunens arbetsmarknadsenhet. I Svalövs kommun är arbetsmarknadsenheten en väl integrerad del i enheten för Arbete, Integration och Välfärd där ett viktigt samarbete med ekonomiskt bistånd finns etablerat med tydlig inriktning mot sysselsättningsskapande insatser.

Arbetsmarknadsenheten är även den verksamhet i kommunen som ansvarar för kommunalt aktivitetsansvar. Uppdragets arbetsområden har varit väldigt breda där det varit naturligt att fokus legat på tvärsektoriell resursintegrering. Detta eftersom målgruppens behov involverat aktörer med olika ansvarsområden, perspektiv och förhållningsätt. Det är här utmaningen i ett tidigt uppdragsstadium tagit form, förståelsen över att vi alla sitter med samma målgrupp och samma utmaningar men med avstamp i olika problemformuleringar.

Arbetsätt

”Jag behöver mer stöd än andra personer, någon som vägleder och ger instruktioner så att jag förstår” (Intervjuad ung vuxen som varken arbetar eller studerar)

Arbetsmarknadsenheten rekryterade en samverkansledare utifrån den uppdragsbeskrivning som FINSAM erbjöd Svalövs kommun. Under processens gång vi kontinuerligt haft möjligheten att ta del av FINSAMS veckovisa uppdragsledarträffar med processledare som driver parallella uppdrag. Genom följeforskningen och det nya arbetssättet på FINSAM Landskrona Svalöv har uppdragsledare fått stöd i att konkretisera och reflektera över respektive process och arbetsmetod. Uppdragsledarträffarna har varit en arena för kunskapsutbyte, dialog och självreflektion. Processen började att tillsammans med ekonomiskt bistånd, arbetsmarknadsenheten samt arbetsförmedlingen identifiera unga vuxna som varken arbetade eller studerade i Svalövs kommun. Initialt kallades 20 stycken individer mellan 16-26 år för djupintervju. Intervjuerna var grunden för att skapa förståelse för deras nuvarande situation samt deras behov för att främja sysselsättning. Utifrån intervjuerna identifierades även verksamheter som individerna har eller tidigare haft kontakt med. Nästa steg var att intervjua verksamheterna utifrån deras erfarenheter kring målgruppen samt skapa en dialog kring hur vi tillsammans kan integrera våra gemensamma resurser oavsett om de är interna eller externa.

Utgångspunkten har genomgående under hela processen varit rotad i målgruppens behov vilka kan brytas ner i nedanstående punkter.

- Behov av praktiskt stöd vid insatser
- Behov att utveckla basala kompetenser
- Behov av alternativa utbildningsinsatser
- Behov av tvärssektoriella resurser utifrån NPF diagnoser
- Behov av vårdkontakt för att klargöra vad ” psykiskt dåligt mående” faktiskt innebär
- Behov av samkoordinerade insatser vid multiproblematiske ärenden, (elevhälsa, socialtjänst, psykiatri, vårdnadshavare)

Utifrån behoven har det skapats insatser i olika former som testkörts i mindre skala vilket gett upphov till en rad olika insikter. Baserat på intervjuerna och användarresor med unga vuxna som varken arbetar eller studerar kan vi konstatera att de unisont har en sak gemensamt. Varje intervjuad individ har oavsett tidigare misslyckanden en positiv syn på framtiden. Man vill ha ett jobb, familj, villa och stadig inkomst. Man hade även drömmar och mål. Även om merparten av intervjugruppen var skolavhoppare med knappa resurser, NPF diagnoser, missbruksproblematik och svåra hemförhållanden var den gemensamma nämnaren en positiv syn på framtiden. I en del fall skulle det räcka med en positiv inställning för komma ut i sysselsättning men här krävdes det analys för att förstå komplexiteten bakom respektive individs resa.

Vi såg ett mönster bland individerna som genomgick processen som bestod av olika operativa insatser. Man dök exempelvis inte upp på jobbintervjun, avslutade sin praktik abrupt, kom inte på bokade tider och hade svårt att äga sin egen process. Att de hade svårt att fullfölja sin planering handlade inte om brist på motivation eller vilja. Snarare handlar det om ett inlärt

beteende där man ger upp vid motstånd vilket uppmärksammades under processen. Givetvis fanns det övriga faktorer som vägde in, exempelvis diagnoser, psykisk ohälsa och tidigare misslyckanden. Men resultaten utifrån intervjuer och samtal pekade på att man ville förändra sin situation. Man saknade helt enkelt verktyg för att självständigt äga sin process fullt ut. Den del av intervjugruppen som var inskriven på arbetsförmedlingen hade exempelvis svårt att återberätta vilken planering som var aktuell med myndigheten. Ovanstående ger en bild av målgruppen och den komplexa utmaning vi stod inför. Här krävdes det av mig som uppdragsledare stor dos av reflektion och helikopterperspektiv. Det var här någonstans insikten kring parallella insatser och utökat stöd började ta form.

Intervjugruppen var i behov av utökat stöd för att genomföra insatser. I vissa fall skulle det behövas parallella insatser då det var svårt för ungdomen att ha fokus på sysselsättning samtidigt som individen under samma period var i behov av vårdkontakt på grund av odefinierad psykisk ohälsa, stöttning under insatsen i form av stödperson på grund av funktionsnedsättning och stöttning vid myndighetskontakter. Majoriteten saknade även basala kompetenser och hade svårt att förhålla sig till tider och sociala koder vilket förväntas fungera per automatik på en arbetsplats. En del uttryckte utifrån deras mående att de var i behov av påminnelse och stöttning när det tog emot. Just behovet av nära stöd blev påtagligt när de deltog i operativa insatser. De var inte redo att komma ut i sysselsättning och stå på egna ben och möta arbetsgivarnas krav. Hade vi exempelvis haft någon resurs på plats under deras respektive insatser är jag övertygad att utfallet blivit annorlunda.

Vi gjorde en inventering kring deras totala behov vilket tydliggjorde vilken strategi vi skulle bygga vidare på. Det stod klart att många individer var i behov av stöd från flera samhällsinstanser samtidigt. Exempelvis vårdkontakt för sitt dåliga mående, socialtjänst för bistånd och arbetsförmedling för sysselsättning. Att ensam sköta den parallella kontakten var en svårighet för många UVAS. Ekvationen mynnade ut i följande behovsformulering: samordnad koordinering, stöttning och resursintegrering. Kanske kunde formuleringen även konkretiseras vidare i ett folkhälsoperspektiv. Exempelvis en operativ samverkan där olika yrkesområden arbetar med parallella insatser kring samma individ. Då målgruppens behov ofta kräver simultan multikompetens såg vi en nödvändig förflyttning bort från trappstegsmodellen.

KAA

En del utav intervjugruppen föll inom ramen för kommunalt aktivitetsansvar (KAA). KAA-ungdomar är individer mellan 16-20 år och har gått ut grundskolan men saknar gymnasieexamen och studerar inte på ett nationellt gymnasieprogram. Alternativt har de gått ut gymnasiet med studiebevis, men saknar examen. I en del intervjuer framgick att det fanns någon form av funktionsnedsättning hos individen som påverkat skolgången. Kopplingen gjordes ofta av individen själv. Man beskrev att det inte fanns rätt förutsättningar eller som en individ själv uttryckte ”*när min utredning på BUP blev klar var det redan försent med skola*”. En del klarade grundskolan bra och gick vidare till gymnasiet men oftast tog det stopp där. Man klarade inte av en stökig miljö, höga ljud och stora klasser.

Enligt skollagen kap.29 9§ vilken reglerar kommunernas aktivitetsansvar står det tydligt att det primära syftet med aktivitetsansvaret är att erbjuda ungdomen lämpliga individuella åtgärder. Åtgärderna ska i första hand syfta till att motivera den enskilde att påbörja eller återuppta en utbildning. Tolkningen av lagen går inte att missbedöma, primärt ska ungdomen

tillbaka till skolbänken. Dock finns det andra möjliga individuella insatser att erbjuda inom KAA, exempelvis praktik, vägledning och motivationssamtal. Lagen belyser vikten av utbildning och med all rätt, ett inträde på arbetsmarknaden utan gymnasieutbildning är svårforcerat. Även för den med gymnasieutbildning är arbetsmarknaden förhållandevis begränsad.

Många av KAA-ungdomarna hade gått om något eller några år och misslyckats och därefter ”hamnat i systemet”. Att de skulle börja studera igen och ta igen gymnasiet var absolut inget alternativ. Många ansåg att en återgång till gymnasiet inte var möjligt då man helt enkelt inte passade in i skolmiljön. Man visste inte heller vilka utbildningsalternativ det fanns utifrån sina individuella behov.

Här fick vi oss en tankeställare, då utbildning är nyckeln till en individs framtid och ordinarie gymnasieform inte passar ungdomarna borde vi kanske titta på alternativa utbildningsinsatser. Om en ungdom även med stöd från skolverksamheten inte klarar av ordinarie skolgång utifrån neuropsykiatriska funktionshinder eller mående måste det finnas andra alternativ.

I dialog med kommunens KAA-samordnare undersökte vi alternativ för KAA-målgruppen och hittade utdrag ur skolverkets allmänna råd. Där framgick att folkhögskola kan vara ett bra alternativ och räknas även som aktivitet inom KAA. Alltså är det inget substitut för gymnasiet utan en aktivitet som tar ungdomen vidare och förhoppningsvis ut ur det kommunala aktivitetsansvaret som på sikt leder individen mot självförsörjning. En rapport från statistiska centralbyrån visar att folkhögskolor har goda resultat i arbetet med elever som inte klarar av traditionell skolgång på grund av NPF, totalt går 6 av 10 deltagare på allmän kurs vidare till att studera på högskola eller universitet. Det stod nu klart för oss att folkhögskolan spelar en viktig roll för målgruppen och på dessa premisser inleddes dialog med sektor utbildning i Svalövs kommun. Det är nämligen inte alla kommuner som betalar elevpeng till folkhögskola då det enligt lag framgår att folkhögskolor utgör en annan skolform än de skolformer som omfattas av skollagen och har rätt till bidrag. Dock känner många kommuner inte till att det inom ramen för lagen finns möjlighet att anvisa en KAA-elev till folkhögskola som aktivitet inom KAA. Givetvis handlar det inte om att man ska få välja folkhögskola istället för gymnasiet, utan snarare handlar det om enstaka elever som inte klarar av ordinarie skolgång på grund av diverse omständigheter, exempelvis funktionsnedsättning eller sociala svårigheter.

Resultat, resursintegrering och värdeprocesser

”Samverkan ska prioriteras utifrån individens behov, risken för ohälsa, kriminalitet och andra riskfaktorer måste ligga till grund för samverkan och är viktiga att belysa för alla samverkansparter” (Enhetschef i Svalövs kommun)

Genom intervjuerna med de unga vuxna stod det klart att vi hade kartlagt flera verksamheter som de varit eller var i kontakt med. Intervjuerna skulle genomföras med både chefer och medarbetare i verksamheter med olika inriktningar, regelverk och verksamhetsmål.

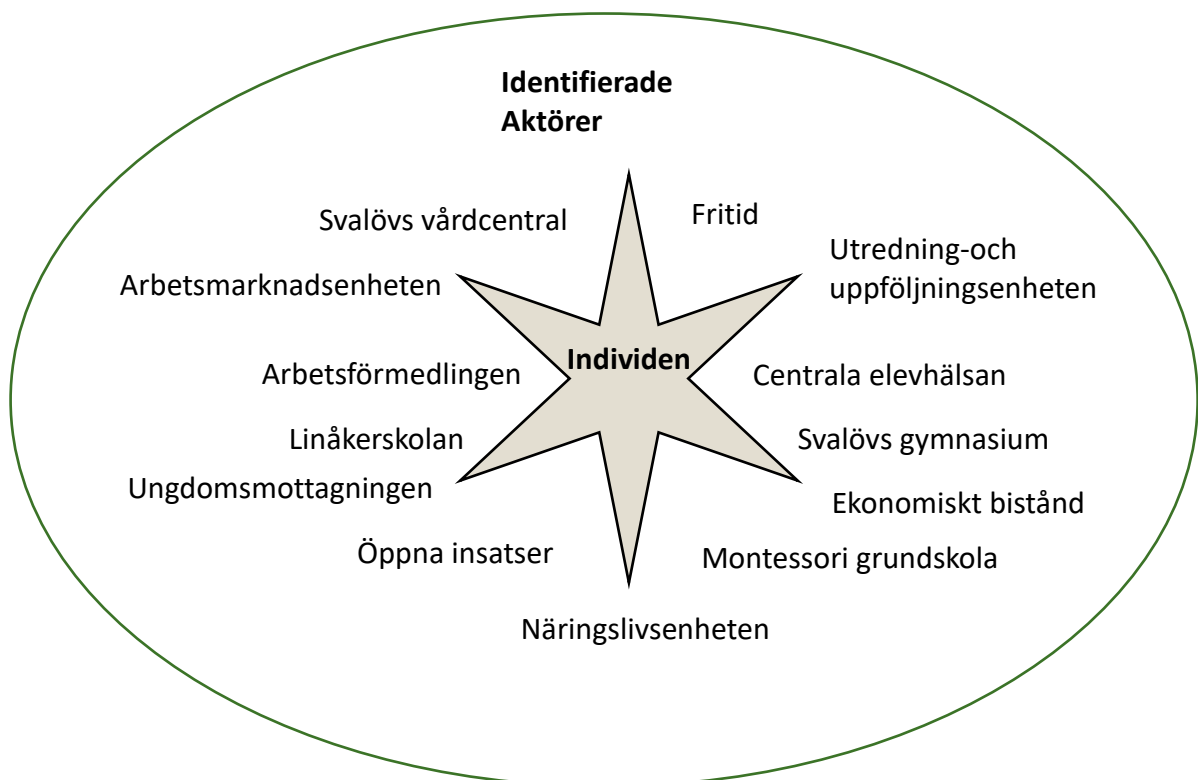
Uppdragets ramar bestod av ett tydligt värdeskapande fokus för både individ och verksamhet. Därför var det av vikt att verksamheterna fick en bild av målgruppens intervjusvar. Merparten av verksamheterna kände igen målgruppens problematik och hade även förståelse för vilka

risker som förknippas med målgruppen. Det framgick i dialogen att kunskapen kring andra aktörer som låg utanför sitt eget kunskapsområde var begränsad. Man hade grundläggande kunskap men inte mer än så vilket förefaller naturligt då man har sin egen organisation att förhålla sig till i vardagen. Dock betonade man vikten av att vara ”insatt” i möjliga insatser som samarbetspartners kunde erbjuda utifrån samverkansaspekt.

När det gäller intern samverkan stod det klart att många medarbetare upplevde att man hade upprättat samarbete som byggde på personliga kontakter. Problemet var att det just ansågs vara ohållbart långsiktigt då rörlighet bland personalen påverkar en sådan lösning vilket gör att nästa medarbetare får bygga upp nätverk på nytt. Man saknade även möjligheten för att bli introducerad i någon befintlig samverkan som nyanställd. Förutsättningarna för att integrera resurser på ett större plan fanns inte riktigt där. Behovsanalysen bottnade i att man ville ha ett gemensamt forum för samarbete som är förankrat på högre ort, centraliserat och rutinmässigt. Det skulle inte ta mycket tid i anspråk och främst av allt skulle det vara konkret. Det fanns även tankar kring ett multikompetent nätverk som arbetade tillsammans kring samma individ. Nästa steg i processen var att hitta en plattform för verksamheterna där de skulle få utrymme att påverka innehåll och riktning utifrån de unga vuxnas behov.

Resurser

En viktig faktor utifrån intervjuerna med nedanstående verksamheter var att hitta en gemensam värdeskapande process som skulle komma målgruppen till gagn. Delvis hitta en samsyn gällande det gemensamma värdet vi som aktörer skapar tillsammans med de unga. Alternativet mynnade ut i en plattform där vi gemensamt kunde integrera våra resurser och bygga en hållbar struktur för samarbete. Plattformen skulle ha utrymme för att ta form utifrån tankar och idéer. Ramarna skulle jag som uppdragsledare sätta men friheten att själva kunna påverka samarbetet skulle komma från samarbetsparterna. Vi valde att döpa forumet till nätverksträffar och bjöd därmed in både interna och externa verksamheter som identifierats under processen. Nedanstående aktörer är viktiga resurser för UVAS då de sitter med kompetenser som kan hjälpa målgruppen att bryta utanförskap i skola, utanförskap på arbetsmarknad eller alternativt bistå individen i resan mot bättre psykiskt mående.

Användardriven process - metod

Ett tjänstelogiskt perspektiv kan förenklat beskrivas som att vi skapar värde utifrån individers behov. Oavsett om det gäller en brukare, arbetssökande eller patient så är det deras behov som styr tjänsten vi erbjuder. Alltså utvecklar vi inte tjänster utifrån antaganden kring behov. En användardriven verksamhet har individens behov i fokus och centrerar ”tjänsten” kring behoven. Värdet ligger i själva nyttjandet och i upplevelsen. Tjänsten samskapas genom nyttjande och interaktion med individen. Alltså, det handlar inte bara om att ta reda på behov utan också se till att det blir värdeskapande för individen när den interagerar med oss myndigheter. Det i sig är resursintegrering, resursen individen tillsammans med resursen (verksamheten) som ser till att lyssna in behov och vägleda. I offentlig sektor styrs vi av olika lagar och förordningar exempelvis socialtjänstlag. Detta innebär inte att vi inte kan tydliggöra klienters behov, däremot måste vi säkerställa att behoven ihop med den utvecklade tjänsten förhåller sig inom ramen för regelverk. Värdena nedanför är kopplade till detta uppdrag och breder ut sig i flera värdeprocesser. Värdena uppstår i olika faser där en del utvecklas under eller efter arbetsprocessen. Vi kunde bland annat identifiera att en del mår psykiskt dåligt vilket skapar ett direkt värde utifrån ökad förståelse för behov. Vi kan även jobba långsiktigt med denna insikt och medvetandegöra folkhälsa i flera verksamheter som kan gynna andra målgrupper vilket kan tydliggöra andra värden. UVAS belastar samhället i form av kostnader och resurser. Om UVAS har någon form av sysselsättning skapar det inte bara ett direkt värde för individen genom inkomst. Ytterligare värden uppstår parallellt i form av ökade skatteintäkter för kommunen vilket tryggar välfärden i flera led och däri uppstår ytterligare värden. Känner vi till UVAS behov kan vi fatta ”rätt beslut” som besparar kommunen kostnader genom minskad risk för att testa sig fram med en rad onödiga insatser som kostar samhället pengar.

Samhällsvärde/politik <ul style="list-style-type: none">• Ökad förståelse för målgruppens behov• Tydligare beslutsunderlag för framtida insatser• Ökad folkhälsa i kommunen	Kollektivt värde/invånare <ul style="list-style-type: none">• Skatteintäkter till kommunen• Minskad belastning på värden• Ökade resurser till samhället
Professionella värden/ verksamheter <ul style="list-style-type: none">• Ökad förståelse utifrån ”brukarperspektivet”• Bredare verktygslåda när det gäller att integrera resurser• Tydligare målsättningar	Individuellt värde/Ung vuxen <ul style="list-style-type: none">• Ser sitt värde och tar vara på det ”friska”• Ökad hälsa genom självförsörjning• Blir en tillgång istället för ”belastning”

Kommunalt aktivitetsansvar

Utifrån samarbete med kommunens KAA-samordnare har vi kartlagt kommunens gymnasieelever. När det gäller gymnasieelever i Svalövs kommun är minoriteten Svalövsbor, majoriteten av kommunens gymnasieelever bor i kranskommuner. Cirka 460-480 svalövsbor studerar gymnasium i andra kommuner. Av dessa elever kan vi förutsätta att x antal elever kommer att hamna på KAA-listan. Dialogen mellan KAA-samordnare och skolor i kommunen har bra förutsättningar när det gäller samverkan och förebyggande insatser då kommunen är mindre till sin storlek. Dock finns det mer att utveckla när det gäller samarbetet med utomstående gymnasieskolor där våra kommuninvånare studerar. Vi vill identifiera elever i riskzon genom att upprätta ett samarbete med respektive skola samt skapa rutiner för preventivt arbete med respektive skola/elev. För att göra ovanstående krävs det en djupare kartläggning gällande vilka skolor det avser samt utveckla rutiner för externt samarbete.

Uppsökande verksamhet

Under processen kom vi fram till att vi hade en del KAA-ungdomar som var okända för oss på arbetsmarknadsenheten. Varför de var ”okända” för oss berodde på att de inte besvarade kommunens kontaktförfrågan. Vi insåg att vi var tvungna att tänka om, om de inte uppsöker oss får vi uppsöka dem helt enkelt. Vi utgick från interna system och plockade fram adresser till icke kontaktbara KAA-ungdomar, satte oss i bilen och knackade dörr. Resultaten var över förväntan i de fall ungdomarna var hemma. Vi kunde möta individerna i en miljö där de kände sig trygga och i en del fall hade de förälder hemma vilket öppnade upp för dialog på ett personligt plan då det gav dem en känsla av att någon utomstående brydde sig om deras barn. Vi bokade in tider med ungdomarna på plats och de dök upp i våra lokaler på utsatt tid. I de fallen ungdomarna inte var hemma kontaktade de oss självmant inom loppet av ett par dagar. Konstigt kan man tycka utifrån att de tidigare inte besvarat kommunens brevtick. Möjligtvis insåg vi att informationsbrev som gick ut tidigare var aningen för byråkratiskt utformade för målgruppen. Det vi gjorde var att vi utformade informationsbrevet annorledes. Vi formulerade text enligt följande ”vi varit hemma hos dig och vill gärna komma i kontakt med dig för att hjälpa dig vidare mot sysselsättning”. En sådan liten förändring gjorde stor skillnad, majoriteten som inte var hemma när vi knackade på hörde av sig till kommunens KAA-samordnare.

Folkhälsoteam

Vi har identifierat att målgruppen har individuella behov av stöd där behoven oftast kräver tvärssektoriell kunskap. Detta innebär att behoven kring samverkan är stor i individärenden. I forumet nätverksträff föddes tanken att utveckla ett tvärssektoriellt multikompetent team i kommunen där fokus skulle ligga på individens behov. I ett bredare perspektiv tänker vi ett folkhälsoteam som integrerar sina gemensamma resurser för att komma målgruppen till gagn genom parallella insatser. Arbets sättet BIP kan exempelvis vara en metod som folkhälsoteamet kan utgå från. Vinsten med ett sådant team är att vi förkortar ungdomens långa resa mot självförsörjning/studier då vi frångår ett arbetssätt byggt på trappstegsmodellen.

Folkhögskola

Genom processen har vi sett att ”skolavhopparna” absolut inte ser en återgång till gymnasiet som ett alternativ. Här blir det viktigt att lyfta den framgång som folkhögskolor har när det gäller att arbeta med elever som har neuropsykiatriska funktionshinder. För att läsa allmän kurs på folkhögskola ska man vara 18 år. På en del folkhögskolor finns det även möjlighet för 16-17 åringar med NPF att läsa in gymnasiekompetens via allmän kurs. När det gäller den sistnämnda åldersgruppen krävs det oftast att elevens hemkommun sluter avtal med folkhögskolan kring skolpengen. Hur vida man väljer att teckna avtal eller inte med folkhögskolor ser olika ut i respektive kommuner. Dock finns det kostnadsestimeringar som visar att samhällskostnaderna som en utbildad ung vuxen i utanförskap medför är mycket större än den kostnad som exempelvis kommunen står för under utbildningsperioden på folkhögskolan. Med bakgrund i denna insikt vill vi gärna utveckla en tvärspektoriell dialog med sektor utbildning i Svalövs kommun för att tillsammans hitta lösningar för våra Svalövs ungdomar utan gymnasiekompetens.

Stödperson

Generellt ser det väldigt olika ut vad gäller UVAS behov. Dock har vi genom processen identifierat ett par faktorer som kan appliceras på majoriteten av UVAS som står långt ifrån sysselsättning. Även om de är i behov av motivationshöjande insatser i olika former är det svårt för en del individer att genomföra skraddarsydd insatser fullt ut. En del individer kräver mer stöd i sin process vilket exempelvis kräver mycket närmare och intensivare motivationsarbete. Detta är en viktig insikt som tillkommit genom den operativa fasen i processen. Rent konkret kan det exempelvis innebära att individen den första praktikperioden är i behov av en stödperson på plats. Stödpersonen kan vara en individ som har bred kompetens att bemöta och jobba ”hands on” utifrån individuella behov. Utan stödet är risken stor att individen inte genomför insatsen och åtar sig ännu ett misslyckande. Ett lyckat exempel på en stödperson är arbetsförmedlingens sius-konsulent. Sius är en arbetsförmedlare med specialistkompetens som arbetar praktiskt med målgrupper som står längst ifrån arbetsmarknaden. Vi ser redan nu att våra inskrivna ungdomar har stora behov av någon med ovanstående kompetens. Någon som kan arbeta med praktiskt med individen men också samverka med andra aktörer utifrån individens förutsättningar. Vi ser även att behovet finns hos övriga målgrupper som är inskrivna hos oss. Efter närmare kartläggning av alla arbetssökande hos arbetsmarknadsenheten kan vi konstatera att vi står inför stora utmaningar då de inte möter upp till samhällets krav gällande språk, utbildning, basala kompetenser osv.

Civilsamhället och ideella föreningar

Under processen har vi sett att många av ungdomarna står väldigt långt ifrån arbetsmarknaden. Många är inte redo för ett direkt kliv in på arbetsmarknaden. De är i behov av en trygg miljö där det finns utrymme att utveckla sina färdigheter och kompetenser. Steget innan den reguljära arbetsmarknaden kan vara ideella föreningar eller verksamheter i kommunen. Tanken är ”arbetsträning” med praktiska inslag där en stödperson stöttar individen på plats. Arbetsträningen ska undvika inlåsningseffekter och fokusera på att stötta individen och göra den redo för klivet in på arbetsmarknaden och självförsörjning.

Sammanfattning av framtida behov - externt utvecklingsarbete inom ramen för Finsam

Samverkansledare för BIP

Bland identifierade verksamheter finns en ambition och vilja att frångå trappstegsmodellen och introducera arbetssätt som bygger på parallella flöden som gynnar individen. För detta krävs en noggrann genomlysning och djupare förståelse för hur en sådan lösning kan se ut både operativt samt strategiskt. Rent konkret innebär det att vi vill införa ett arbetssätt som bygger på BIP där vi jobbar tvärsektoriellt och i multikompetent folkhälsoteam. Här krävs det att man har en process som identifierar en funktionell lösning för både individ och verksamheter. En process som samverkar mellan parter för att skapa en arbetsmodell och flöde som bygger på danska BIP. Behovet bygger inte bara på att hitta strategiska lösningar utan även att införa operativ verksamhet där individen är i fokus och där vi integrerar rätt kompetenser vid behov. Arbetsmarknadsenheten ser Finsam som ett stort stöd både när det gäller kunskapen kring BIP men även resursintegrering utifrån det tjänstelogiska perspektivet. Vi ser ett tydligt behov av att ha en process där man har sammanför externa och interna resurser i en arbetsmodell/grupp där man jobbar tillsammans kring individen.

Stödperson för klienter som står långt ifrån

Vi kan inte frångå den vikt som slutrapporten lägger vid behovet av fördjupat stöd för klienter som står långt ifrån sysselsättning. Dessa individer är i behov av koordinerat och samordnat stöd med specialistkompetens. Då vi jobbar med en målgrupp som står längre ifrån den reguljära arbetsmarknaden ser vi ett behov av en stödperson som kan bemöta individer med diverse funktionsvariationer och sociala hinder. Stödpersonen ska inte enbart jobba operativt med klienter utan även strategiskt med civilsamhället och ideella föreningar i Svalövs kommun. Här handlar det om att hitta ett samarbete med kommunala verksamheter och ideella föreningar där vi kan placera individer i en trygg miljö där de har möjlighet att växa inför klivet in på den reguljära arbetsmarknaden. Stödpersonen blir ett stöd för både involverade aktörer i form av samordning och planering men även ett stöd för individer på plats efter behov och förutsättningar. Processen ska utvärderas och kvalitetssäkras utifrån passande metod och även samordnas i de ärenden BIP är aktuellt. En sådan process kräver att

man jobbar tvärssektoriellt med både psykiatri, vårdcentral, försäkringskassa, interna verksamheter och arbetsförmedling.

Kommunalt aktivitetsansvar

Det finns en del att utveckla när det gäller kommunalt aktivitetsansvar. Många av de delar som utvecklats under processen har blivit en integrerad del av verksamheten. Ett exempel är det uppsökande arbetet med KAA-ungdomar. Det interna samarbetet med kommunens skolverksamhet fungerar också bra och där har vi integrerat årliga föreläsningar för kommunens skolor. Dock kvarstår det att utveckla det externa samarbetet med utomstående skolor. Majoriteten av Svalövs ungdomar som studerar gymnasium gör det utanför kommunens gränser. Rutinerna ser väldigt olika ut när det gäller kontakten med respektive skolor. Vi vill upprätta en gemensam rutin för de skolor det berör för att säkerställa att vi jobbar förebyggande tillsammans. För att göra detta måste det ske en kartläggning kring vilka skolor det omfattar. Därtill måste det upprättas rutiner och samarbete med skolorna. Vi vill exempelvis ha en väg in för våra Svalövs ungdomar som ligger i riskzon då vi i dagsläget får elevkännedom tidigast när eleven skrivits ut från skola och hamnar på KAA-listan. Vi ser därav ett stort behov av att jobba vidare med en tjänsteinnovativ process som utvecklar det externa KAA arbetet. Här krävs det att inte bara att kartlägga och identifiera respektive skola utan även bygga en samverkansmodell som är långsiktig och hållbar. Att utveckla det externa arbetet med kommunalt aktivitetsansvar bygger på samarbete över gränserna vilket ställer krav på processutveckling som ligger utanför den ordinarie verksamhetens kapacitet.

Internt utvecklingsarbete – i egen regi

Vi kommer att fortsätta arbetet med följande utvecklingsarbete internt:

- Uppsökande verksamhet KAA
- Informativa föreläsningar för kommunens skolor
- Två årliga nätverksträffar där arbetsmarknadsenheten är sammankallande
- Fortsätta samarbetet med Svalövs vårdcentral där social sektor remitterar klienter till hälsosamtal
- Fortsätta att utveckla samarbetet med sektor utbildning kring KAA-elever som är i behov av att läsa in gymnasiet på folkhögskola.
- Intern utbildning kring NPF för att kunna bemöta målgruppen utifrån deras förutsättningar.

Bilaga 1

Tabell över insatser som genomförts av samverkansledare under uppdragsperioden.

Insats

Utfall

Hälsosamtal	
<p>Samarbetet med vårdcentralen utvecklades till ett delprojekt inom ramen för ordinarie uppdrag.</p> <p>Hälsosamtalen är direkt kopplade till att vi i samtal med unga vuxna identifierat psykisk ohälsa som vanligt förekommande.</p> <p>Vi såg att vi parallellt mot att arbeta mot sysselsättningsplatser och motivation var tvungna att adressera den psykiska ohälsan vilket gjorde att vi upprättade samarbetet med vården.</p> <p>Hälsosamtalen erbjuds vid 3 tillfällen och individen har möjlighet att utforma samtalsområden vid behov. Det finns även möjlighet att utföra hälsosamtalen i klientens hem vid behov.</p>	<p>Vi remitterade cirka 10 individer där 2 fullföljde alla tre samtal som vårdcentralen erbjuder.</p> <p>Två individer har intervjuats utifrån deras upplevelse av insatsen. Individerna har enbart haft positiva upplevelser utifrån kvalitetssäkring. Man har upplevt positiva fysiska och mentala förändringar och fått verktyg för att hantera dagliga rutiner.</p> <p>Resterande individer som inte deltog i insatsen kom inte på bokade tider, svarade inte när vårdcentralen ringde eller fick ändrade förutsättningar utifrån sin planering med handläggare.</p> <p>I samarbete med Svalövs vårdcentral har vi tillsammans samarbetat kring individärenden och även skapat en remiss för social sektors verksamheter att ta del av.</p> <p>Verksamheter i social sektor har nu möjlighet att identifiera klienter med psykisk ohälsa i tidigt stadie och remittera till vårdcentralen.</p> <p>Vinsten ligger i att våra verksamheter synliggör individer som i vanliga fall inte initierat kontakt med vårdcentral utifrån sitt mående.</p>

<p>Uppsökande verksamhet KAA-ungdomar</p> <p>I dialog med KAA-samordnare kom vi snabbt fram till att vi inte fick tag på alla KAA-ungdomar som fanns eller tillkom på "KAA-listan".</p> <p>Även om det från kommunens håll gick ut information både brevledes, mejl och telefon gav det i en del fall ingen respons.</p> <p>Vi kom fram till att vi var tvungna att arbeta mer operativt och kom överens att en bra metod för att nå dessa "okända" ungdomar skulle vara hembesök.</p>	<p>Arbetsmarknadsenheten har utfört veckovisa hembesök utifrån ungdomar som inte är kontaktbara och ej svarar på kommunens förfrågningar. Att söka upp individerna i hemmiljö har möjliggjort att vi kan identifiera och nå ut till individerna på deras villkor.</p> <p>När tillfälle givits har vi även kunnat föra dialog med vårdnadshavare. Att involvera föräldrar är en viktig aspekt i arbetet med KAA.</p> <p>Utfallet har varit positivt och vi har i princip mottagit återkoppling från alla vi uppsökt. Även de som inte varit hemma vid dörrknackning återkopplar till KAA-samordnare med några dagars mellanrum.</p> <p>Dokumentation kring fältarbete har förts i IKE-systemet och rutiner har skapats för hembesök.</p>
<p>Informativa föreläsningar för skolor</p> <p>Målsättningen har varit att hitta en form för samarbeta mellan kommunens arbetsmarknadsenhet och skolverksamhet.</p> <p>I intervjuerna framgick det att den generella arbetsmarknadskunskapen var låg och där såg vi ett tydligt syfte i att komma ut och förmedla arbetsmarknadskunskap digitalt till skolelever i högstadiet och även elever som går introduktionsprogram eftersom det finns en relevant koppling till KAA-verksamheten.</p> <p>Fokus har legat på förebyggande metoder genom att informera hur utbildning förhåller sig till arbetsmarknad.</p>	<p>Animationer har tagits fram i informationssyfte för skolelever. Animationerna finns även på kommunens hemsida och omfattar arbetsmarknadskunskap.</p> <p>3 skolor i kommunen har identifierats där det upprättats samarbete.</p> <p>En digital föreläsning för Montessoris grundskola är genomförd. Följande skolor är bokade för informativ föreläsning.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Svalövs gymnasium • Linåkerskolan. <p>Föreläsningsmaterial har tagits fram där fokus ligger på arbetsmarknad och kommunalt aktivitetsansvar.</p>

<p>Nätverksträffar</p> <p>I intervjuerna med respektive identifierad verksamhet framgick det att samverkan var aktiv verksamheter emellan.</p> <p>Dock fanns det ingen organiserad form av samverkan som var förankrad och central.</p> <p>Inbjudan gick ut till alla verksamheter som arbetar aktivt med UVAS.</p> <p>Forumet skulle tydliggöra ramarna och behovet av resursintegrering men verksamheterna skulle själva påverka hur samarbetet skulle ta form.</p>	<p>Två nätverksträffar har genomförts där identifierade verksamheter deltagit. I maj och oktober 2021.</p> <p>Alla verksamheter har av förklarliga skäl inte kunnat närvara vid varje tillfälle men uppslutningen har varit god.</p> <p>Under träffarna har verksamheterna provat att jobba med Case baserad metodik. Ett arbetssätt där vi ”tvingas” att tänka parallellitet och sammanföra våra resurser.</p> <p>Sista nätverksträffen för året såg vi att det fanns en vilja från verksamheterna att utveckla ett multikompetent team som fokuserar på parallellitet utifrån ett folkhälsoperspektiv.</p> <p>Det finns en tydlig ambition att utveckla denna process vidare utifrån arbetsmarknadsenhetens perspektiv.</p>
<p>Operativa insatser</p> <p>I uppdragsbeskrivningen framgick det tydligt att det skulle skapas tjänster utifrån behov.</p> <p>En del tjänster mynnade ut i konkreta insatser där vi kunde observera ungdomarna i olika miljöer.</p> <p>Detta gav oss en möjlighet att justera och komma till nya insikter i de fall tjänsterna inte uppnådde förväntad effekt.</p>	<p>De operativa insatserna har varit diverse arbetsmarknadsinsatser, exempelvis praktik, matchning mot arbete samt studie och yrkesvägledning.</p> <p>Insatserna har omfattat 5 unga vuxna vilka ingick i intervjugruppen.</p> <p>Utöver det har det även samkoordinerats med verksamheter och Svalövs vårdcentral.</p> <p>Det är genom de operativa insatserna, samtal, användarresor och observation där vi hämtat våra insikter och utvecklat respektive tjänster.</p>

Bilaga 2

Tabell över arbetssätt som genomförts av samverkansledare under uppdragsperioden.

Uppdragsledarträff FINSAM	Deltog i veckovisa processledarträffar med samordningsförbundet som en del av uppdraget.
Presentation av uppdrag och intervjuer - verksamheter Det stod klart väldigt tidigt att gällde att ”marknadsföra” uppdraget till respektive identifierad verksamhet. Det var viktigt att vi framförde vilka behov vi konstaterat genom genomförda intervjuer med UVAS. Detta skulle ge oss ett bättre underlag för framtida samarbete.	<p>Följande verksamheter har fått en presentation av intervjuerna som genomfördes med UVAS och merparten har blivit intervjuade med fokus på resursintegrering som kommer målgruppen till gagn.</p> <ul style="list-style-type: none">• Arbetsförmedlingen• Centrala elevhälsan• Svalövs Gymnasium• Linåkerskolan• Montessori grundskola• Fridhems Folkhögskola• Ekonomiskt bistånd• Utredning och uppföljningsenheten• Öppna insatser• Svalövs Vårdcentral• Näringslivsenheten• Fritid Svalövs Kommun• Ungdomsmottagningen• Arbetsmarknadsenheten <p>Deltog i veckovisa teammöten med medarbetare på arbetsmarknadsenheten med fokus på resursintegrering.</p>

Teammöten AME

Intervjuer - unga vuxna

Enligt uppdragsbeskrivningen skulle UVAS intervjuas. Minst 15 individer skulle identifieras.

Ett samarbete påbörjades med ekonomiskt bistånd, arbetsmarknadsenheten samt arbetsförmedlingen för att identifiera individer.

Därefter bjöds UVAS in för intervjuer.

15 individuella intervjuer har genomförts med målgruppen unga vuxna som varken arbetar eller studerar. Intervjuerna kan brytas ner i flera beståndsdelar där alla leder till någon form av processutveckling som bygger på behov. Se tabell nedanför för kartläggning.

Antal individer 15		Procentandel
Avslutad Grundskola	Ja	86 %
	Nej	14 %
Avslutad Gymnasiet	Ja	14 %
	Nej	86 %
Diagnos NPF	Ja	46 %
	Nej	54 %
Arbetslivserfar enhet	Ja	64 %
	Nej	36 %
Arbetslös Föräldraledig	Ja	93 %
		7 %